

det paa noget Punkt kan komme i Strid med Forordninger, udgivne af Central-administrationen.

Den højtærede Minister talte ligeledes om, hvorledes det Forslag, som foreligger her vedtaget ved 2den Behandling, var det eneste, der gav Frihed til alle Sider, medens det, som vi anbefalede, absolut ikke gav Frihed. Jeg vilde snarere sige, at det af Ministeren anbefalede giver Lighed, og det er en Lighed, der, som sædvanlig, gives paa Bekostning af Friheden. Naar den højtærede Minister hævder, at vort Forslag ikke giver Frihed, kunde jeg gøre en Indrømmelse og sige, at det kunde jo tænkes, at man kunde blive enig om en Ordning, efter hvilken enhver kunde forlange at blive kirkelig viet efter Reglerne i § 20; derved forekommer det mig, at man efter den højtærede Ministers Forstaaelse maatte yde Frihed til alle Sider. Det er nemlig fra Flertallets Side saa ofte under Debatten hævdet, at ogsaa med tvungen borgerlig Ægteforening stod det enhver frit bagefter at faa kirkelig Indvielse. Hvis man nu tog det Standpunkt, som altsaa er i en ringe Grad forskellig fra det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) og mig hævdede Standpunkt — hvis man tog det Standpunkt at sige, at enhver havde Ret til, naar Betingelserne efter § 20 vare til Stede, at faa kirkelig Vielse, saa forekommer det mig, at man lige saa vel ydede Frihed paa dette Omraade, som man nu efter Flertallets Mening giver enhver, der ønsker det, Frihed til at faa kirkelig Indvielse bagefter.

Saa anførte den højtærede Minister nogle Tal fra Sønderjylland, hvorledes af 3,452 Par 3,435 bagefter havde søgt kirkelig Indvielse. Disse Tal ere, som af den højtærede Minister hævdede, meget talende, og det har glædet mig i allerhøjeste Grad at se disse Tal. Men bevise de noget, saa bevise de, at vort Standpunkt er det rette og det af Flertallet hævdede det urette. Sagen er den, at naar der af 3,452 Mennesker kun er 17, der undlade at tage den kirkelige Indvielse, saa viser det klart, at hvis man havde den af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds og mig foreslaaede Ordning, vilde alle de 3,452 med Undtagelse af de 17 have *undgaaet* Ægteskabsforstanderen og gaaet direkte hen og faaet kirkelig Indvielse. Altsaa, for at tilfredsstille dette doktrinaere Standpunkt, som hævdes fra Flertallets Side, tvinger man 3,435 Mennesker til at gaa den Omvej om ad Ægteskabsforstan-

deren hen til Kirken i Stedet for at gaa direkte op til Kirken. Det er saadan noget som $\frac{1}{2}$ pCt., og det er altsaa til Fordel for omtrent $\frac{1}{2}$ pCt. af Befolkningen, at man paalægger hele den øvrige Befolkning en Tvang.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) kan ikke lide at høre Tale om, at det nuværende Forslag paalægger en Tvang, og hævder saa bestemt, at det eneste, der tvinges til, er at lade den borgerlige Anerkendelse af Ægteskabet foregaa uden for Kirken. Nu er det jo rigtigt, og det er netop det, min Medforslagsstiller og jeg have hævdet saa stærkt, at det, der skulde undgaaes, var, at Ægteskabet blev stiftet uden for Kirken, og jeg beder nu det ærede Medlem tænke sig et Tilfælde: Der er to Par inde hos Ægteskabsforstanderen for at blive ægteforenede. Naar de ere færdige derinde, siger det ene Par: Vi ønske at gaa op i Kirken og faa kirkelig Vielse. Det andet Par gaar lige fra Ægteskabsforstanderen og mener nu at være færdig. Forekommer det nu ikke det ærede Medlem at være noget uheldigt, og vil det ærede Medlem ikke indrømme mig, at dette viser klart, at den ny Institution vil kunne bidrage mere og mere til ikke at søge den kirkelige Indvielse, idet de nemlig sige: Vi ere jo lige saa godt gifte Folk nu, hvorfor skulle vi saa gaa videre, det er jo kun en Formalitet.

Der er egentlig tre Grunde, der fra anden Side anføres for, at det foreliggende Forslag er bedre end det af os stillede Ændringsforslag. Man siger for det første, at det er heldigere af Hensyn til Kirken. Det kan jeg paa ingen Maade indrømme, og jeg kan ikke se andet, end at det er et Postulat, for hvilket der ikke er ført Skygge af Bevis. Jeg vil indrømme — og jeg tror, det er det, der leder de Herrer noget paa Vildspor — at den bestaaende Ordning er uheldig. Men jeg tror, at de Herrer lade sig føre noget for vidt ved en Slutning derfra til, at det eneste heldbringende vil være den tvungne borgerlige Ægteforening. Jeg tror, at de Herrer ganske sikkert, særligt det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds og det ærede Medlem for Storeheddinge (Høgsbro) i første Række have i Sinde at gøre noget, der kan være til Gavn for Kirken, men jeg tror, de opnaa det stik modsatte Resultat. Jeg tror, at de ved en fortsat Udvikling af det, der er paabegyndt, naar man faar gennemført tvungen borgerlig Ægteforening, naar man